

gønder og af Ordføreren for Finansudvalget, hvori dette Krav Gang efter Gang er fremsat. Sidst er det fremsat af Finansudvalgets Ordfører for Andragender, det ærede Medlem Hr. Pitzner. Det findes i Folketingstidende for 1921—22 Sp. 9029, hvor Ordføreren siger: „Jeg vil gerne tillade mig at gøre Tingets ærede Medlemmer opmærksom paa, at naar der indbringes Andragender til Finansudvalget, skulde det gerne paases, at disse Andragender i Forvejen har været hos Ministeren, da de ellers ikke bliver behandlet i Finansudvalget.“ Det Princip har vi fastholdt som Tingets Praksis, og det mener jeg, vi fremdeles maa fastholde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Wiinblad har Ordet for en kort Bemærkning.

Wiinblad: Det Princip har det ærede Medlem fastholdt overfor de Herrer sagkyndige, der indgav et Andragende om Nationalmuseet. Men Finansudvalget har ikke fastholdt det overfor Andragere, der ønskede Understøttelse i Anledning af Vandskade paa Christianshavn. Det er jo dokumenteret — jeg har vist det ærede Medlem det —, at Finansudvalget har en helt anden Praksis end den, det ærede Medlem vil gennemføre for Andragendeudvalgets Vedkommende. Det siger: naar en Sag er vigtig, og det er oplyst, at den har været hos Ministeren, saa behandler vi den. Og det er jo oplyst for Andragendeudvalget, at Sagen har været hos Ministeren, og at Ministeren har været i Udvalget og har vedkendt sig, at han har behandlet Andragendet. Alligevel har man ganske roligt afvist det og ikke tilladt, at det kom til Behandling her i Folketinget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg maa stadig fastholde, at efter at der er fremkommet saa vægtige Grunde for Nationalmuseets Overflytning til Kastellet, er det den højtærede Regering, der har Bevisbyrden, og den skylder Tinget og den skylder Offentligheden Redegørelse for, med hvilke Grunde den, hvis den fastholder Bestemmelserne her i denne Kasernelov, umuliggør den Ordning af Nationalmuseet, der fra alle Sider er anbefalet.

Formanden: Det af det ærede Medlem nu nævnte falder udenfor Forudsætningerne for Tilladelse til at fremsætte en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det her foreliggende Lovforslag hører til dem, der er meget slet oplyst. Lovforslaget er ledsaget af Bemærkninger paa i alt 8 Linier, og i disse 8 Linier henvises der til det Lovforslag, der blev behandlet sammen med de øvrige Militærlovforslag i Sommer, og det var den Gang akkurat lige saa daarligt oplyst som det her foreliggende. Det er ikke muligt hverken af det oprindelige Lovforslag eller af det nu foreliggende at se, hvad det er, det egentlig drejer sig om. Det gælder i Særdeleshed § 3, om hvilken det ærede Medlem Hr. Holstein nu for nylig har udtalt sig saa udførligt. Da denne Sag imidlertid er af overordentlig stor Betydning i mange Henseender, navnlig for Hovedstaden København, vil ogsaa jeg bl. a. af den Grund gøre nogle Bemærkninger til § 3. Jeg har tillige det Motiv, at jeg netop har haft mit Speciale i de Studier, som videnskabeligt oplyses ved, hvad der gemmes paa Nationalmuseet, og derfor vil jeg gerne bidrage mit til, at hele dette Spørgsmaal tages under Overvejelse endnu en Gang, inden man træffer en Afgørelse, som er skæbnessvanger, og som det, dersom man vil se sandfærdigt paa Tingene, ikke er muligt at gøre om i den første Menneskealder.

Jeg siger, at Lovforslaget er meget slet oplyst, og det er rigtigt. Det hedder i § 3, at Forsvarsministeren bemyndiges til at afhænde visse Kaserner, og saa fortsættes der, at de derved indvundne Beløb skal benyttes til Afskrivning paa de Beløb, der tales om i de andre Paragraffer. Derefter nævnes en Række Kaserner, og saa slutter Paragraffen med: „Det nye Garnisonssygehus paa Nørrefælled afleveres til Finansministeriet.“ Naar man læser denne Paragraf, rejser der sig straks det Spørgsmaal: Hvad er det nu, man bemyndiger Ministeren til at afhænde, og paa hvilke Vilkaar kan den højtærede Forsvarsminister foretage en saadan Afhændelse? Om dette spurgte jeg, da Sagen tidligere var til Behandling, den daværende højtærede Forsvarsminister, og han gav et Svar, som den højtærede Formand, da det ikke er langt, vil tillade mig at oplæse. Jeg spurgte den daværende Forsvarsminister, om det var hans Hensigt eventuelt